

तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ परिवर्हेणपरिच्छेदेन परिवर्तुराजार्हवस्तुन्यपिपरिच्छेदेइतिविश्वः ॥ ७ ॥ ८ ॥ नीलाभं नीलमेघं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कोटिकास्यंकोटीदुर्गेअंतःपुरंतत्राधि
वैशंपायनउवाच तस्मिन्बहुमृगेरण्येअटमानामहारथाः ॥ काम्यकेभरतश्रेष्ठाविजहुस्तेयथामराः ॥ १ ॥ प्रेक्षमाणावहुविधान्वनोद्देशान्समंततः ॥ य
थर्तुकालरम्याश्रवनराजीःसुपुष्पिताः ॥ २ ॥ पांडवामृगयाशीलाश्ररंतस्तन्महद्वनं ॥ विजहुरिंद्रप्रतिमाःकंचित्कालमरिंदम ॥ ३ ॥ ततस्तेयौगपद्येनययुःसर्वे
चतुर्दिशं ॥ मृगयांपुरुषव्याघ्राब्राह्मणार्थेपरंतपाः ॥ ४ ॥ द्रौपदीमाश्रमेन्यस्यतृणविंदोरनुज्ञया ॥ महर्षेर्दीप्ततपसोर्धौम्यस्यचपुरोधसः ॥ ५ ॥ ततस्तुराजासिं
धूनांवार्धक्षत्रिर्महायशाः ॥ विवाहकामःशाल्वेयान्प्रयातःसोभवत्तदा ॥ ६ ॥ महतापरिवर्हेणराजयोग्येनसंवृतः ॥ राजभिर्बहुभिःसार्धमुपायात्काम्यकंच
सः ॥ ७ ॥ तत्रापश्यत्प्रियांभार्यांपांडवानांयशस्विनीं ॥ तिष्ठंतीमाश्रमद्वारिद्रौपदींनिर्जनेवने ॥ ८ ॥ विभ्राजमानांवपुषाविभ्रतीरूपमुत्तमं ॥ भ्राजयंतींव
नोद्देशंनीलाभ्रमिवविद्युतं ॥ ९ ॥ अप्सरादेवकन्यावामायावादेवनिर्मिता ॥ इतिकृत्वांजलिं सर्वेददृशुस्तामनिदितां ॥ १० ॥ ततःसराजासिंधूनांवार्धक्षत्रि
र्जयद्रथः ॥ विस्मितस्त्वनवद्यांगीदृष्ट्वातांदुष्टमानसः ॥ ११ ॥ सकोटिकास्यंराजानमब्रवीत्काममोहितः ॥ कस्यत्वेषानवद्यांगीयदिवापिनमानुषी ॥ १२ ॥
विवाहार्थो नमेकश्चिदिमांप्राप्यातिसुंदरीं ॥ एतामेवाहमादायगमिष्यामिस्वमालयं ॥ १३ ॥ गच्छजानीहिसौम्येमांकस्यवात्रकुतोपिवा ॥ किमर्थमागतासु
भूरिदंकंठकितंवनं ॥ १४ ॥ अपिनामवरारोहामामेषालोकसुंदरी ॥ भजेदद्यायतापांगीसुदतीतनुमध्यमा ॥ १५ ॥ अप्यहंकृतकामःस्यामिमांप्राप्यवरस्त्रि
यं ॥ गच्छजानीहिकोन्वस्यानाथइत्येवकोटिक ॥ १६ ॥ सकोटिकास्यस्तच्छ्रुत्वारथात्प्रस्कंदकुंडली ॥ उपेत्यपप्रच्छतदाक्रोष्टाव्याघ्रवधूमिव ॥ १७ ॥ इति
श्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिजयद्रथागमनेचतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ कोटिकउ
वाच कात्वंकदंबस्यविनम्यशाखामेकाश्रमेतिष्ठसिशोभमाना ॥ देदीप्यमानाग्निशिखेवनक्तं व्याधूयमानापवनेनसुभ्रूः ॥ १ ॥ अतीवरूपेणसमन्वितात्वंन
चाप्यरण्येषुबिभेषिकिंनु ॥ देवीनुयक्षीयदिदानवीवावराप्सरादैत्यवरांगनावा ॥ २ ॥

कृताःकोटिकाः तेषांआस्यमिवमुख्यं आख्यमितिपाठेसंख्यांतरंवक्तारमितिवा अश्वेतिपाठेकोटिकाः अश्याःव्याप्यायस्येतिवा राजानं क्षत्रियंप्रभुंवा राजाप्रभौचतृपतौक्षत्रियेरजनीपतावितिमेदिनी
॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठ्येभारतभाष्येचतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ केति ॥ १ ॥ ३ ॥